

No. 3401/1935.

GRIGORIE,

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul ort. al Eparhiei române a Aradului, Ienopolei și Hălma-
giului, precum și al părților din Banatul Timișan.

Iubitului Cler și popor și iubiților deputați ai Adunării noastre eparhiale, dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea Noastră arhierescă:

Pe temeiul art. 9 din lege și art. 132 și 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm Adunarea eparhială a Aradului în sesiune ordinară pe ziua de **Duminecă în 26 Mai a. c., la orele 9 dimineața**, când se va oficia cuvenita slujbă în Catedrala Episcopiei și apoi va urma deschiderea Adunării în sala festivă a Academiei teologice.

Arad, 2 Mai 1935.

Al tuturor binevoitor

† **Grigorie,**
Episcopul Aradului.

NOTĂ: Indatorați prin concluzul Nr. 44 al Adunării eparhiale din 1901, aducem la cunoștința P. T. deputați, că nici un concediu nu se acordă, fără de cuvenita motivare, urmând a se proceda în caz contrar întru toate, conform ultimelor dispozițiuni din §-ul 59 al Regulamentului afacerilor interne.

După Congresul profesorilor dela Academii Teologice.

de Prof. Dr. Nicolae Popovici

În numărul trecut al revistei noastre s'a publicat un raport detaliat asupra Congresului profesorilor dela Academii Teologice din Mitropolia noastră, ținut la Sibiu în zilele de 19 și 20 Aprilie a. c. Din acest raport precum și din cele publicate în alte ziare s'a putut vedea *importanța deosebită*, ce trebuie să se atribue acestui congres pentru viața Sfintei noastre Biserici, nu numai din Ardeal, ci și din țara întreagă.

Congresul prin referatele și desbaterile sale, a căutat să dea soluțiuni pentru cea mai vitală problemă de astăzi a Bisericii noastre: *problema pregătirii clerului*. Într'adevăr viitorul Sf. noastre Biserici de nimic altceva nu depinde mai mult ca de îndrumarea fericită a acestei probleme.

Altul a fost rolul preoțimii noastre înainte de războiul mondial și alta este chemarea ei acum, după fericitul eveniment al întregirii țării. Înainte de războiu preoții noștri trebuiau să fie *tuturor de toate*. Preotul, pe lângă misiunea sa sfântă, a trebuit să fie și îndrumătorul politic și național al poporului nostru, să fie agricultor, economist, financiar etc., astfel că misiunii divine a preoției nu i putea consacra toate puterile sale. Acum însă toate domeniile vieții pământești a poporului nostru sunt puse sub scutul și îndrumarea factorilor cu cădere al Statului, iar preoții au să se dedice exclusiv realizării scopului sfânt al împărăției lui Dumnezeu: *mântuirea și sfințirea oamenilor*.

Conducătorii bisericești din Mitropolia noastră, în frunte cu I. P. Sf. Sa Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan și-au dat seama de această schimbare și prin reorganizarea școalelor noastre teologice, au căutat să îndrume viața lor astfel ca să corespundă cât mai bine situației schimbate.

Congresul dela Sibiu formează o etapă însemnată în seria acestor străduinți ale Bisericii noastre. I. P. Sf. Mitropolit prin cuvântarea sa de deschidere a Congresului, a făcut o sinteză admirabilă a idealului de preot ce ne trebuie, iar în desbaterile ce au urmat, s'a lămurit deplin și s'a stabilit precis ținta spre care vor tinde Academii Teologice: *pregătirea de personalități preoțești însuflețite de convingere religioasă și pătrunse de entuziasmul misionar*. În serviciul realizării acestui scop se vor pune toți factorii și toate mijloacele,

de care dispun Academii Teologice. Pe lângă *instrucția teologică* cu o pregătire științifică solidă, din care viitorii preoți se vor inspira și își vor culege motivele motrice pentru misiunea lor, mai ales *internatele* vor avea să fie astfel organizate, încât să desăvârșască pregătirea caracterelor de preoți.

Statul are cea mai imperioasă datorie, chiar în interesul său, să dea tot concursul ca Biserica să-și poată pregăti pe preoții cari îi trebuie. Să dea tot concursul ca Biserica să poată desăvârși cu o zi mai de vreme organizarea Academii Teologice, adevăratele și propriile pepiniere pentru clerul viitor, potrivit criteriilor fixate la Congresul din Sibiu.

Firește că Academii Teologice nu înlocuiesc și nu au pretenția de a înlocui Facultățile de Teologie de pe lângă Universități, cari își au rostul bine definit și deosebit de cel al Academii Teologice. Facultățile urmăresc în prima linie *știința pentru știință* și Statul nostru creștin are datoria să mențină și să promoveze înflorirea acestor ateliere ale științei teologice ortodoxe alături de celelalte Facultăți.

Avem nădejdea, că această concepție asupra rostului școalelor teologice, Facultăți și Academii, va fi adoptată de cei competenți din țara întreagă, ca astfel autoritățile bisericești să poată lua măsurile convenite pentru punerea în practică cât mai curând a desideratelor exprimate la Congresul dela Sibiu.

Maica Domnului și mama lui Toma

Câtă deosebire este între lumina soarelui și între lumina lunii, deși amândouă poartă același nume. Fie un câmp cât de uitat, fie o vale cât de adâncă, unde pătrund razele soarelui se ivește viața, răsar și cresc iarba și flori.

Razele de lună sunt și ele plăcute și frumoase, dar în urma lor nu prosperează viața, ci din contră dorm toate făpturile, încercând gustul morții. Aceasta asemănare stă și pentru oameni, toți pot să poarte numele frumos de ortodocși creștini, dar inima unora este ca soa-

rele, care sădește violciune, mișcare, înălțare spre o treaptă tot mai înaltă a fericirii, iar inima altora este ca luna palidă, tăcută și somnoroasă.

Altarul bisericii ar trebui să fie impresionant de curat și frumos să-ți zguduie sufletul și să te răpească mai mult decât orice altă operă de artă. Da, dar unde sunt inimile cari să înțeleagă și să fie active ca soarele.

Curțile bisericii ar trebui să fie tot atâtea guri de ralu. Da, dar dacă inimile cari ar trebui să se cultive sunt pale și reci ca razele lunii.

Nimeni în lume nu sunt mai aspru judecați decât biserica cu slujitorii ei. Lumea își bate joc de sărăcia lor, de slabele lor puteri omenești, cari nu le ajung pentru a-și face slujba deplin, dar unde sunt mâinile dar mai ales sufletele creștinești, cari să le deie o picătură de ajutor. Toată lumea ortodox creștină ar trebui să lumineze cătuși de puțin, cu faptele creștinești și să ajute unde trebuie ajutat.

Dar nu e așa pentru că inima în cele mai multe piepturi e ferecată și este imobilizată, fie de mândrie, fie de îndoială, fie de nepuțință sau de alt beteșug.

Și ce păcat, pentru că nici o apă nu curge mai repede decât viața. Azi, mâine și poimâine au arși mai repezi decât credem noi apropiindu-se fără veste sfârșitul vieții și biata inimă omenească deși poate a fost bună, rămâne ca o carte netăiată și necitită de nimeni, ca un miros nesavurat de nimeni, ca o dulceață negustată de nimeni și asta numai și numai din cauza somnolenței și a slăbiciunii de a se manifesta.

Dar cui trebuie să-i mulțumim că avem o inimă ca soarele sau ca luna? că am fost bogați sau săraci cu ea? Nesmintit mamei.

Nu este om pe lume care dacă nu moștenește întreagă inima mamei, dar cu siguranță o bucățică din ea trece și la copil.

Toma cel necredincios, care nu a crezut și nu a fost în stare să zică din întregul său suflet „Oh Domnul și Dumnezeu meu”, până nu a pipăit ranele Mântuitorului, a fost copilul mamei sale. Multă nobleță a putut să poarte în suflet aceasta femeie, dar judecata a fost mai tare decât inima ei. Și Toma a trebuit să se lupte până în sfârșit cu moștenirea mamei sale.

Sunt oameni a căror ambiție este, profesând bineînțeles laudabile principii de viață, să trântescă la pământ pe semenii lor ca apoi pe mormânt să le așeze o superbă cu-

nună de trandafiri roșii, manifestându-și noblețea târziu în loc să o fi manifestat la început. Câte cuvinte admirabile de iertare și de apreciere se spun la morminte, care numai pe un sfert spuse în viața regretaților mai mult valorau decât cele întregi rostite la mormintele lor.

Câte bătălii crunte nu duc oamenii între ei, ca apoi toți beligeranții să le regrete mult. Câți oameni mari nu fac ca copiii. După ce sparg paharele plâng cu amar în loc să fie fost numai puțin treji mai înainte fără de lacrimi.

Am putea cita mii și mii de cazuri, prin cari am putea dovedi că toate nenorocirile din lume le cauzează inima întârziată. După fapte vine și inima schiopătând, dar ce teribil este că inima omenească nu este la timp la locul ei. Ei, asta este meseria cea mai grea din lume să ai inimă grăitoare la timp. Se poate uzurpa totul, bogăție, titluri, poziții strălucite, un singur lucru nu se poate uzurpa, inima nobilă și activă. Este o cale atât de îndelungată ca să ajungi la ea și de aceea trebuie să fie mama mai întâi ce vrea să fie copilul.

Și ce folos de inima nobilă? Mai bună este de o sută de ori o moșie! vor spune ce-i cari înțeleg să se folosească de inimile nobile, dar ei să nu le aibă. Ce înseamnă inima nobilă o poți înțelege numai atunci, când îți face ea bine. Când toată lumea te va goni și se va afla o inimă nobilă, care să te primească, când vei fi flămând sau supărat și se va găsi o inimă care să-ți potolească foamea și să te mângâie, când toată lumea îți va pofti răul și se va afla o inimă care să-ți poștească binele numai și numai atunci vei înțelege ce valoare are inima nobilă.

Sau dacă ai ochi de văzut și urechi de auzit poate înțelegi și acum câte nenorociri produc inimile rele și câtă bunătate fac inimile bune. Oh, de câteori ne-am uitat la icoana Mamei Domnului, așezată acolo lângă Sf. Altar și poate i-am înțeles rostul foarte puțin, dar e vremea să l înțelegem acum pe deplin.

Ai tu mamă curajul? să trimiți în lume copii cu inima rea, cari se vor osândi pe ei și pe alții, ai tu mamă îndrăzneală? să susporți povara, ca copiii tăi prin vorbe și faptele lor, să fie plante veninoase în lume, atunci nu te mai uita zadarnic la chipul Mamei Preciste, care a născut lumii un Fiu Mântuitor, prin blândețea, prin bunătatea, prin mila lui, și prin inima lui, care nu a întârziat deloc nici o faptă bună.

Iubite mame, nimeni nu ar avea dreptul să vă întrebe cum este inima voastră, dacă ați duce-o cu voi în mormânt, dar fără voia voastră o lăsați moștenire copiilor voștri, amărându-le sau îndulcindu-le viața.

Viața pe lângă toate întrebările ei cătră mame are o întrebare specială, ce inimă lăsați ca parte nelinstreinabilă copiilor voștri? Păstrați deci averi și comori întregi cu mare grijă ca să le dați copiilor voștri, ca să nu fie săraci, dar prin o adevărată viață religioasă băgați și mai bine seama să lăsați copiilor voștri cea mai mare comoară, o inimă bună ca soarele, nu o inimă palidă și somnoroasă ca luna.

*Elena Dr. Cioroianu
protopopeasă*

Teroare pe Valea Deznei

*Traducere din l. sârbească de
Andrei Cuzneșov*

Protopopul Boros-Ineul, Grigorie Lucacic, raportează Episcopiei din Arad despre terorizările de pe Valea-Deznei, în favorul unirei, săvârșite de administrația politică, de domni de pământ contele Königsegg și Török István, cu concursul preoților „misionari” al episcopiei unite dela Oradea; trecerea mai multor sate la unire și jignirile aduse preoților ortodocși.

*Prea Sfinția Voastră,
Domnule Mult-milostiv,*

După prima îndemnare a P. Sf. Voastre, ca în vederea mișcărilor unioniste să ne îndeplinim datoria de protopresviteri tractuali, am cercetat toate satele din tractul meu, în care nu numai iubita Preoțime ci și iubitul Popor l-am îndemnat să steie tare și neclintit în legea noastră, în care părinții, moșii și strămoșii la atâția ani au trăit..

Pe urma acestei învățături folositoare pentru suflăte, poporul din fiecare sat a început să se plângă de starea sa; a început să acuze pe domni de pământ dela care sufăr multe prigoniri, zicând că *dacă robota pentru domni de pământ s'ar reduce la 10-12 zile, atunci el nu ar trece la unire.*

Li-am răspuns, că plângerile lor, deși sunt drepte, totuși ele nu privesc deadreptul legea, biserica și

dirigătorii mei, și că îi sfătuiesc să fie cu răbdare până când se va aduna Dieta țării, și-atunci vom vedea ce avem să facem și ce să așteptăm dela mila Impăratului și Cralului și milostivului nostru părinte. Poporul s'a învoit cu sfatul meu.

În al doilea rând, după ce P. Sf. V. ați trimis circulara pentru apărarea Legii și bisericii noastre, care în multe sate e în adevăr primejduită, și ne îndemnați ca să prevenim cu toată râvna pe preoți și pe popor mai înainte de ce ar ajunge pe acolo preoții cei uniți, — de aceea împreună cu preotul Ioan Bejan, paroh în Prăjești am plecat la Buhani, fără să știm, că oamenii de acolo se scriseseră la unire, la stăruința lui Ioan Kornya, solgăbirău în Boros-sebiș și unit înfăcărât, și la îndemnul lui Ioan Paskutz și al domnului de pământ contele Königsegg stăpân peste 16 sate. Aceștia cu toții au venit în casa preotului Teodor Crișan din Buhani, cu mai mulți oameni. Acolo, acestor oameni li-au spus pe scurt: să nu se lepede de biserică și de legea lor și să nu primească legea unită. De acolo am grăbit cu trăsura mea la Dezna, însoțit de preotul Teodor Judu (?).

După sosirea în Dezna am luat cu mine pe distinsul și bunul preot Ioan Bejan și pe Teodor Judu; acolo a sosit și preotul din Nădăbești, apoi administratorul dela Dezna Moise Ghergarlu, cunoscut apărător al legii; m'a întâmpinat acolo și domnul de pământ de acolo Török Iozsef, care aștepta pe preoții uniți, sosiți și el ceva mai târziu. Cei de față s'au salutat și după aceea „provizor”-ul de acolo Sándor László a început să-mi grăiască: ați sosit doi aicea, ca să împedeați pe celce vor să treacă la unire, apoi a continuat unul dintre preoții uniți: Unde suntem noi nu este loc și pentru voi, cară-te de aicea!

Eu am răspuns: am sosit din porunca Episcopului meu și trebuie să opresc poporul de a trece, până nu va sosi deputația. Unul din ei răspunde: „Noi suntem deputația!” Iar eu am răspuns: Domnilor, am sosit nu ca să poruncesc poporului ori să-l împedec; și nu mă depărtez de aici, deoarece sunt în protopopiatul meu și stau aici până la sfârșit, ca să pot raporta P. Sfințitului meu episcop, că n'am neglijat apărarea legii, și ca P. Sf. Sa să știe ce măsuri să ia.

După aceea a grăit „provizorul”, ca să mă depărtez de aicea, căruia l-am răspuns: Domnule, cu D. Voastră nu am nimica.

Văzând că și domnul de pământ și „provizorul” și preoții uniți sunt rău porniți, l-am salutat și m'am dus la locuința mea de lângă biserică.

Peste puțină vreme, provizorul și samartăul (spanul) au plecat împreună cu preoții uniți, spre biserică, unde se adunase popor din Dezna, Buhani, Laz și Sălăgeni. Acolo unul din preoți a început a predica: Protopopul vostru ieri seara a ajuns aici și astăzi e de față, ca să vă împedec dela unire; să

nu-l credeți, că el nu poate trăi fără voi. Hristos a trimis pe apostoli în lume pentru a vesti evanghelia, ca să fim toți la oaltă, ca să ne unim, și noi urmăm porunca Lui, și vă îndemnăm la sfânta unire. Apoi a spus mai departe, că voi nu știți că *Apostolul Petru a fost capul Bisericii*; deci urmașii lui au întâietatea; știți, că și biserica voastră și ceea a noastră au un uap și știți că biserica noastră e mai mare decât a voastră; apoi voi țineți postul Sfântului Petru, dar nu știți pentru ce-l țineți, pentru că el a fost capul bisericii. Puteți să vedeți și în cărțile bisericești, în sfintele canoane, unde se cetește: „pentru unirea tuturor Domnului să ne rugăm”. Deoarece în cărțile aceste e vorba de unire, unul din episcopii sârbi *dela Arad, Sinesie, a poruncit preoșilor să nu se citească*, și în loc de „unire” a pus „împreunarea”, ca să nu vă lămuriiți despre ce e vorba aici, și ca să nu primiți unirea. Apoi se știe, că el (episcopul ori protopopul?) nu are plată dela Stat, și de aceea nu poate trăi fără voi. A vorbit alte multe, învinuind pe episcopul nostru.

Poporul din Dezna, Laz și Sălăgent, i-a răspuns: Domnule, noi înțelegem ceea ce spuneți și *dacă se împilnesc cele ce ni-s'au făgăduit, atunci primim legea unită; dacă nu, rămânem cum suntem.* Preotul răspunde: aceasta nu se ține de mine, ci de domnul de pământ.

Auzind aceasta toți oamenii s'au dus pe la casele lor, numai preotul din Buhani Teodor Crișan, cu oamenii săi, a trecut la unire.

Vai de noi! Peste un ceas, la intervenția domnului de pământ, situația s'a schimbat, deoarece el a înfricat pe oamenii din *Dezna*, cari toți stăteau sub porunca lui, și apoi cei din *Dezna* au început să se înscrie și ei la unire; și în vreme de 24 ore aproape tot satul s'a scris.

În această adunare s'a întâmplat un lucru, despre care se cavine să pomenim: *Au sosit la adunarea aceasta și câțiva locuitori din satul Roșia*; un locuitor din satul Laz, cu numele *Cohan Marcu*, om cu carte, a citit scrisoarea ungurească, în care se scriseră la unire, și apoi i-a întrebat pe oameni, știți ce este scris acolo? Oamenii au răspuns: știm; că acolo se spune că *ni-se vor face ușurări, și de aceea trecem la unire.* *Marcu* răspunde, că aici nu e scris nimic despre aceasta, ci *dlmpotrivă*, că voi nu cereți nimica, ci vă uniți din dragoste față de legea unită. După aceasta, oamenii au dat îndată scrisoarea înapoi, la preoșii uniți.

*Aceasta desbinare în popor s'a făcut în Dezna după amiază, și preoșii uniți mi-au atribuit-o mie și preotului care mă lăsoțea; și după aceea, la ora 12 au trimis pe oderbirăul Sándor László și pe șpanul Kobocz Máton la mine, și au început oderbirăul, înaintea preoșilor Ioan Bejan și Moise Ghergariu, să spană, că *voința domnului de pământ este de a pleca de alcea*; altcum ne vom folosi de putere.*

„V'am spus odată, că sunt aici în oficiu; s'o

știți, Domnilor, aceasta, și *ce rău am făcut aici, de mă alungați ca pe o curvă.* Salutați-l pe domnul de pământ, că n'am meritat astfel de vătămare, li-am răspuns și am plecat. Despre aceasta întâmplare vătămătoare pentru mine vă înaltez un certificat, semnat de doi preoși martori la cele întâmplate.

După o vreme scurtă dela aceasta vătămare, m'am dus cu preotul Moise Ghergariu, în satul *Slatina* de lângă Neagra, care asemenea primise unirea, ca să-i abat dela unire, și dacă n'aș izbutit, să apăr măcar pe cei din Neagra de molipsire.

Despre sosirea noastră s'a dus vestea în toate părțile, dela preotul Teodor Cozian din Laz. Acolo am auzit, că *solgăbirăul Ioan Kornya, unit înfăcărat*, în ziua de 2-14 l. c. a adunat pe *slujbașii săi pe toți și li-a spus, ca el, cu toate mijloacele, să îndemne pe popor la unire*; iar pe notarul local l-a îndrumat să scrie cererea pentru trecere la unire.

Aceasta consfătuire are mare putere asupra poporului, care din pricina acelor ațăări nu mă ascultă nici pe mine și nici pe preoșii, și poartă grije de binele sufletesc, ei fiecare zi sunt tot mai îndrăciți și se îndepărtează de noi.

(Va urma)

Dizitație canonică în parohia Timișoara-Mehala.

Sărbătorile sf. Paști din anul acesta au fost zile de reculegere sufletească pentru credincioșii din fruntașă parohie Timișoara-Mehala. Iubitul Arhleru și-a propus anume înalta sa vizită în sf. Sărbători ale invierii. Atât intențiunea, cât și ocaziunea întelepște și nimerită pentru înalta descindere, au fost dintre cele mai fericite. Spiritul vechel tradiții de afirmare religioasă, stânjenit aici de ani îndelungați, prin înțelepciunea și tactul Preasfinției Sale, de data aceasta s'au putut manifesta din nou în toată splendoarea sa. Parohia întregă cu toată suflarea ei rămâne recunoscătoare mult iubitului ei Păstor și Preasfințit Părinte Episcop Grigorie.

Preasfinția Sa s'a îngrijit ca serviciile sf. nte din ziua întâia a sf. Paști să fie pontificate de Preacucernicla sa Părintele consilier-referent Mihail Păcățian, și care prin b'neconoscutul său tact a reușit să câștige tuturor credincioșilor din Mehala, zi de sărbătoare înălțată și de adevărată relevare sufletească.

A doua zi la oarele 10 în sunetul clopotelor tuturor bisericilor din Mehala apare automobilul, care aduce pe înalțul oaspe. În fața sf. biserici este întâmpinat de Preacucernicla sa Părintele consilier-referent eparhial Mihail Păcățian cu crucea, Păr. Virgil Popovici cu sf. Evanghelle și diaconul Alex. Bocșanu, iar mijlocul mulțimei de credincioși adunați să vadă și să

asculte pe Preasfinția Sa și sf. slujbă. Sf. Liturghie este pontificată de Preasfinția Sa, asistat de Preacucerului Părinte Mihai Păcățian, consilier-referent eparhial, Dr. P. Țucra protolereul Timișorilor, preoții locului și diaconul Alex. Bocșanu. Biserica s'a dovedit prea mică pentru a putea cuprinde mulțimea credincioșilor, cari se perindau, ca să poată vedea și asculta minunata și înălțătoarea slujbă a Iubitului lor Arhieru. Răspunsurile date foarte frumos de corul bisericesc: condus cu măiestrie de dirigintele Eutim Săcoșan, au surprins întreaga asistență. La priceasnă Preasfinția Sa a adresat credincioșilor din Mehala o cuvântare mălăstră, în care relevă iubirea de oameni a Mântuitorului, jertfindu-se tot din iubire pentru a-i putea răscumpăra de păcat. Indeamnă la iubire și credincioșii, ferindu-se de ură, intrigă și răzburare, căci numai așa vor putea ajunge la pacea atât de mult dorită de toți. Predica a fost ascultată cu atenție încordată și a impresionat plăcut pe toți credincioșii.

După terminarea sf. Liturghii și împărțirea așezărilor, Preasfinția Sa a distins cu înalta sa vizită pe Păr. Virgil Popovici, apoi a descins la casa ospitaleră a fruntașului avocat Dr. Ioan Doboșan, fost primar și deputat în adunarea eparhială. Aici s'au servit mâncări special gătite în onoarea Preasfinției Sale de către amabila Doamnă a casei. La oarele două și jumătate Preasfinția Sa a părăsit parohia, satisfăcut de lucrul bun săvârșit, reîntorcându-se la reședință.

Intru mulți ani Stăpâne!

Raportor.

Morți, săraci, copii.

Este titlul conferinței ținută la Palatul Cultural din Arad de către dl profesor universitar Nichifor Crainic în ziua a doua a Sf. Paști. Domnia sa a fost invitat la aceasta de societatea național culturală „Crișana” a studenților universitari din Cluj, originari de prin ținuturile Crișurilor.

Ca întotdeauna așa și acum, Dsa a căutat să rămână pe linia sensului creștin și național în tratarea subiectului ce și-a ales.

Prin cultul morților noi respectăm tradiția. Acel cari vor să rupă cu toate amintirile trecutului, cari vor să fie uitați eroii neamului, intenționează să dărâme temelile pe cari este așezat neamul nostru, ca să introneze spiritul materialist. — Morți sunt rădăcinile unui popor înfipte în adâncurile îndepărtate ale ființei sale. Ei sunt temelia prezentului. Sunt morți de rând, morți eroi și morți sfinți. Morminții fac legătura cu prezentul și cu viitorul.

Grija de cei săraci este un alt sens al vieții naționale și creștine. — Noi avem țara cea mai bogată cu poporul cel mai sărac, — spune Dsa. Prin sprijinul acordat săracilor facem ceea ce ne-a învățat Hristos, când a spus: „Strein am fost și m'ați primit,

flămând am fost și m'ați dat să mănânc, setos am fost și m'ați dat să beau, bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine.” „Doamne, dar noi nu ți-am făcut una din acestea ție.” „Adevăr zic vouă, că oricâte ați făcut din acestea vre-unula dintre frații mei mai mici, mie mi-ați făcut”. — Măsura în care ne îngrijim de săraci este nu numai un sens creștin al vieții, ci și unul național. Săracii sunt frații noștri de acelaș sânge. Ei ne leagă de trecutul plin de suferințe și de viitorul care este al copiilor noștri. Obșnuindu-ne noi și copiii noștri să facem bine celor săraci vom ridica sentimentul de solidaritate între fiilii acelulaș neam, vom întări spiritul de înaltă moralitate, care este temelia de existență a unui neam.

Copiii sunt viitorul. Ei se nasc neprihăniți. Ei sunt muguri de Dumnezeu, cum îi numește Emerson. În sufletele lor curate se poate clădi o lume așa cum o dorim și de noi depinde să i facem vrednici sau răi. Ei sunt cetățenii de mâine ai țării și dacă i vom obișnui de mici cu o viață morală, cu iubirea de aproapele și cu jertfa pentru realizarea binelui, Patria se va sprijini pe forța ce o reprezintă moralitatea înaltă a fiilor săi. „Viitorul neamului este în ghlozdanele copiilor de școală”.

Domnul profesor Nichifor Crainic este un gânditor și un apostol al Ideii naționale și creștine. Scrierile sale, conferințele sale sunt pătrunse de aceste sensuri ale vieții, sunt motive de inspirație pentru toți aceia, cari vor să facă o Românie mai frumoasă și mai fericită. El rămâne un creștin și un român, contopindu-se integral în aceste două noțiuni. Suntem recunoscători Dlui profesor Crainic, că a venit să ne procure o oră înaltă spiritualitate.

Adunarea generală a Asociației Clerului „Andrei Șaguna”, secția Arad.

Cu binecuvântarea P. S. Sale Părintelui Episcop Grigorie, și-a ținut adunarea extraordinară Asociația Clerului „Andrei Șaguna” secția Arad, Joi în 2 Mai având ca subiect modificarea unor paragrafe din statutele „Fondului ajutorului preoțesc”.

După slujba chemării Duhului Sfânt, oficiată în biserica catedrală din Arad, preoțimea în număr de peste 60 de inși, s'au întrunit în sala festivă a Academiei Teologice. Ședința s'a deschis la ora 10 de către președintele Dr. Ștefan Ciocoianu, protopopul Comloșului bănățean, fiind de față P. S. Sa Episcopul Grigorie și alți oaspeți.

Părintele președinte, printr'o vorbire de adâncă concepție și rostită cu multă căldură,

salută pe P. S. Sa Episcopul Grigorie, ca pe cel mai activ prelat al țării noastre și bun părinte și sprijinitor al doleanțelor preoțești.

În vorbirea răspuns P. S. Sa spune că are o mare bucurie totdeauna, când în calitate de Părinte și Episcop vede preoțimea adunată în jurul său. În cuvinte plastice schițează îndatoririle grele și răspunderea enormă, dar și activitatea și blîmă încopciată cu chemarea preotului. Înaltul prelat îndeamnă preoțimea să fie adevărat apostol fiecare în parohia sa, făcându-se tuturor toate ca pe toți să-i dobândească. Întrîndu-se în ordinea de zi, se modifică mai mulți paragrafi din statutele „Fondului ajutorului preoțesc”. Apoi s'au discutat mai multe probleme de ordin pastoral și bisericesc.

La ora 1 P. S. Sa Părintele Episcop împloară binecuvîntarea Ceriului asupra lucrărilor asociației clerului, iar părintele Cioroianu prin cuvinte pline de însuflețire și optimism referitor la viitorul bisericii și preoțimei noastre, închide adunarea.

Vizitația canonică din comuna Turnu

Prea Sfinția Sa părintele nostru episcop Grigorie, fără a simți oboseala serviciilor din zilele dintău două a Paștilor săvârșite în Arad și Timișoara, în ziua a treia a făcut antepenultima vizitație canonică din șirul enorilor Eparhiei Sale escorcând la comuna Turnu.

Tornenii, deși avizați despre această distincție arhierescă abia cu trei zile înainte, prin vrednicul lor păstor sufletelesc pînă. Liviu Aconl, au pregătit o primire demnă atât de marele praznic, cât și de marea personalitate ce l-a căutat la vetrele lor. La hotarul comunei zece de trăsuri înflorite, urmau banderul constător din 30 de călăreți, ce dau un pitoresc deosebit atașându-se automobilul arhieresc. Intrarea în comună s'a făcut sub două arcuri ridicate la intrare și în fața primăriei, servind ca și două popasuri de a se rosti cuvinte de bineventare din partea primarului comunal și a vrednicului ei notar dl. I. Moldovanu.

Convoulul grandios conduce pe Prea Sfințitul pînă la Casa parohială, unde își îmbracă ornatele arhieresti și de unde este condus cu Litie pînă la sf. Biserică pentru a servi sf. Liturgie, pontificând soborul compus din P. C. cons. ref. Mihail Păcășian, protopop tractual Traian Vașlan, pr. Calus Turicu din Arad, preoții Ioan Popescu și Dimitrie Morariu din Pecica, apoi preotul local Liviu Aconl și diaconul Mihail Măcinic. Biserica pare neîncăpătoare față de mulțimea ce se postează și în curtea ei. Corul bisericesc condus de harnicul învățător D. Popovici a eselat atât prin promptă executare, cât și prin armonia ansamblului binemeritând laudele arhieresti. Cântăreții strănari s'au împărtășit asemenea de binemeritate laude. La Priceasnă parohul locului face prin cuvinte alese darea de seamă asu-

pra enoriei sale, aducând mulțumite Prea Sf. Sale, că a învrednicit parohia sa de înalta vizită tocmai la împlinirea decadelor întău a arhipăstoriei diecezei Aradului și atunci când în librările țării noastre este expusă opera cea de a sută ieșită de sub penă Episcopului Grigorie Arată unele lacune de ordin moral, între cari și viețuirea fără binecuvîntarea Bisericii a 11 părehi dintre cele 568 sulețe, câte numără această parohie situată la frontiera de vest a Patriei.

Prea Sf. Sa pînă. Episcop Grigorie într'o vorbire magistrată, ascultată cu lacrimi în ochi de obște, face analiza Invierii Domnului de care credincioșii trebuie să se apropie cu două puteri sufletești: credință și recunoștință. Laudă realizările făcute în ultimul timp în această parohie, în deosebi ridicarea casei parohiale, ce azi servește de cinste comunei. Atrage atenția credincioșilor asupra faptului că sunt grănicerii și ca atare li se cer puteri morale îndoit, din care trebuie să plară relele deprinderi și păcatul. Cununiile să fie binecuvîntate de Domnul, iar roadele lor să fie copiii în număr tot mai mare, căci ei sunt „mugurii lui Dumnezeu”. Cuvîntarea arhierescă a lăsat impresii covârșitoare.

Condus cu Litie la Casa parohială, Prea Sfinția Sa a ținut aici recepțiile cuvenite fiind salutat de protopopul rom. cat. I. Lucacia și parohul ort. sârb S. Petrici răspunzându-le P. Sf. Sa în alocuții foarte potrivite.

După masa comună servită la casa parohială pentru cincizeci persoane, Prea Sfinția Sa a cercetat pe șefii autorităților locale vizitând și pe preoții confesionalilor din loc și apoi pe un credincios dintre cei cari deși materialicește este sărac, dar care ține casa în curățenie și familia în îngrijire creștinească.

Seara Prea Sfințitul s'a reîntors la aulă, lăsând în Turnu o dără de lumină din cea aprinsă la mormântul Domnului: lumina Invierii.

Informații

Personale. În ziua dintău a sfințelor Paști, P. S. Sa a slujit Invierea Domnului și sfânta liturgie în catedrala din Arad.

A doua zi P. S. Sa a liturgisit în biserica din Timișoara, în fața unui public select și numărös. A treia zi de Paști P. S. Sa a făcut vizitație canonică în comuna Turnu, din protopopiatul Arad.

Serbarea sfințelor Paști în Arad. Pentru a prăznuți Invierea Domnului cu pietatea cuvenită, creștinii din Arad, au cercetat în postul mare, mai regulat bisericile din acest oraș. La serviciile divine ale denilor preoții au alimentat sufletele creștinilor cu predici folositoare, în cari au tratat subiecte din patimile Domnului. În săptămâna patimilor s'a ținut denii în toată seara. În aceasta săptămână creștinii s'au mărturisit și împărtășit cu sfânta cuminăcătura. Asemenea bolnavii din spitale și deșinații dela tribunal au fost mărturisit și cuminecați de preoții lor.

Slujba Invierii Domnului s'a făcut Duminică dimineața la ora 4 de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, asistat de părinții Consilierii dela episcopie și

preoșimea din Arad. Învierea Domnului s'a slujit cu pompa cuvenită în asistența autorităților, civile, militare, armatei cu muzica și drapelele, apoi un public imens din care nici a treia parte n'a încăput în biserică.

La finea sf. liturghii slujită de P. S. Sa asistat de preoșii cari au slujit la înviere, publicul n'a încăput în biserică. În cursul serviciului divin P. S. Sa a hirotesit întru diacon pe profesorul de cântări Octavian Lipovan. La priceasnă P. S. Sa părintele Episcop, a rostit o predică înălțătoare, ascultată cu evlavie și care a impresionat profund pe cei ce erau în sf. biserică.

Crucea pe prag. Episcopul Alfons de Santa Agata lângă Neapol, la anul 1787, auzind odată că un preot din Eperhia sa, ducea o viață în care numai Hristos nu era, îl cheamă la el pentru a-l muștra și a-l întoarce pe calea cea bună. La intrarea camerei de lucru, Episcopul puse să se așeze jos pe pragul ușii o cruce mare cu Iisus Hristos pictat pe ea.

Preotul chemat sosește la Episcop, dar nu îndrăznește să intre înăuntru, din respect pentru crucea de pe prag, pe care se sfia să o calce.

Episcopul l-a leșit atunci întru întâmplare, și îl zise:

„Intră! nu te mai îndoii; aceasta nu este doar pentru întâia oară când îl calci în picioare pe Iisus Hristos!”

Profund mișcat de aceste cuvinte, preotul izbucni în plâns amar și promise că și va schimba întru totul viața.

din „Oastea Domnului.”

Nr. 3362/1935.

Comunicat.

On. Minister al Cultelor și Artelor cu adresa Nr. 72919/935 din 24 Aprilie a. c., ne face cunoscut ordinele Nr. 4588 și 6902 ale Ministerului Apărării Naționale Inspectoratul General Cd. Teritoriale, cari au următorul conținut:

„Nr. 4588. La inspecțiile făcute câtorva subcentre de pregătire premilitară, s'a constatat că educația religioasă lipsea din programul ședințelor.

Cum Inspectoratul pregătirei premilitare consideră aceasta educație ca parte integrantă din programul pregătirei premilitare, cu onoare vă rugăm să binevoiți a lua imediat următoarele măsuri:

În programul fiecărei ședințe va fi asistare la slujba religioasă și ascultarea predicii, la bisericile respective confesiunii tinerilor, unde vor fi duși cu frontul.

În acest scop șeful subcentrului va lua înțelegere, cu 2—3 zile înainte de ședință, cu preotul din comuna reședință a subcentrului, fixând ora la care tinerii premilitari vor fi

duși la biserică spre a asculta serviciul religios și predica, pregătită din vreme, după un program stabilit dinainte de amândoi.

Ora ducerii la biserică și a predicii se lasă la alegerea preotului: înainte de începerea ședinței, după ședințe, sau în timpul ședinței dacă biserica e aproape de localul unde se desfășoară programul.

Dacă biserica e departe de acest loc (1—2 km.) se poate aranja ca tinerii premilitari să fie duși să asiste la serviciul religios și să asculte predica numai de 2-ori pe lună, înainte sau la sfârșitul ședinței de pregătire premilitară, iar de 2-ori va veni preotul să țină predica tinerilor, în sala unde se țin ședințele de educație, obișnuit după ce termină slujba în biserică.

Se atrage atențiunea asupra stabilirii acordului între șeful, subcentrului și preot și a alegerii subiectelor predicilor ce se vor ține, cari trebuie să răspundă scopului urmărit de pregătirea premilitară: educația morală a tineretului.”

„Nr. 6902. Am onoare a face cunoscut că la Inspectoratul pregătirei premilitare, se primesc zilnic reclamațiunile din partea organelor bisericești, în sensul că ședințele de pregătire premilitară, având loc Duminicile și sărbătorile dimineața, se împiedică tinerii de a participa la serviciul religios, în biserică, potrivit confesiunii fiecăruia.

Pentru a nu se mai da loc la asemenea reclamațiuni, cu onoare vă rugăm să binevoiți a dispoza următoarele:

Subcentrele de pregătire cari au tineri de mai multe confesiuni, iar în comuna de reședință a centrului nu se găsesc biserici pentru toate confesiunile, vor organiza ședințele de pregătire premilitară, după amiaza sărbătorilor, pentruca Duminicile tinerii să poată lua parte în comuna lor, la serviciul religios, potrivit confesiunii fiecăruia.

Subcentrele cari deși au tineri de mai multe confesiuni, dar cari au însă în comuna de reședință a subcentrului biserici pentru toate confesiunile, vor ține ședințele de pregătire premilitară în dimineața sărbătorilor, respectându-se însă dispozițiunile ordinului Nr. 4588 din 16/II. 1935.

Ceeace comunicăm spre știre și conformare.

Arad, 2 Mai 1935.

Consiliul Eparhial ort. rom.
Arad.